

LABYRINT

Tajemství apoštolů v třetí řadě mysteriózního seriálu

LABYRINT 3

Na oltáři v kostele jedné moravské vesnice najde farář tělo brutálně zavražděného zemědělce Pánka. Ten se spolu s dospělým synem ztratil po cestě do práce. Tak začíná třetí série kriminálního seriálu Labyrint. Major Remeš (Jiří Langmajer) s novou kolegyní Ester (Lenka Vlášáková) rozjíždí vyšetřování tajemného případu, jehož rozuzlení čeká na diváky až v sedmém dílu. V Remešově týmu jsou i nováčci Viktor (Petr Stach) a Bára (Denisa Nesvačilová), kteří spolu s místním obvodním policistou Jonášem (David Švehlík) hledají možné pachatele. Hlavním motivem nové série je opět vyšetřování několika vražd, které spojuje jeden náboženský motiv - téma Ježíšových apoštolů.

Jiřina Budíková, kreativní producentka: „U třetí série Labyrintu jsme se snažili maximálně využít zkušenosti z předchozích řad tak, abychom potěšili nejen fanoušky seriálu, ale i nové diváky. Přinášíme mimořádně propracovaný napínavý příběh, flotilu skvělých herců, ale také nové originální lokace. Právě tyto tři faktory, a navíc bravurní režie Jirky Stracha, Labyrint na poli televizních sérií povznáší!“

David Ziegelbauer, vedoucí projektu: „Seriál Labyrint je v našich končinách průkopníkem v žánru krimi thrilleru na pokračování. Bereme to jako výzvu a třetí sérii jsme konstruovali tak, aby jednotlivé části seriálu v divácích vyvolávaly až fyzicky bolestivou touhu po dalším dílu. Psaní scénářů Labyrintu je v podstatě skutečné bludiště. Všechny linky do sebe musí zapadat, nikde nesmí zůstat nezodpovězené otázky. Název vznikl, když jsme hledali cestu od jedné komplikované linky k další a uvázli jsme ve slepé uličce. Natáčení třetí řady probíhalo ve filmařsky nejméně oblíbeném a vlastně i nejméně vytěžovaném období - od listopadu do března. Příběh je ponuřejší, atmosféra mnohem strašidelnější.“

JIŘÍ STRACH, REŽISÉR: DIVÁCKÉ REAKCE MÁM MNOHDY RADĚJI NEŽ ODBORNÉ RECENZE

O čem je, podle Vás, třetí řada Labyrintu?

O tom, co se stane, když člověk vyzve Pána Boha na souboj. Může tento souboj vyhrát? Pravděpodobně ne. A v druhé rovině je to o tom, že když se cokoli přežene, třeba náboženství, a stane se z té krásné víry něco fanatického a přehnaně perverzního, tak to pak může končit právě jako v seriálu.

Jak režisér zasahuje do scénáře?

U sedmidílného vyprávění je to obtížné. Nelze rozbourat stavbu detektivního příběhu. Sedm dílů je skládačka jako domeček z karet a nemůžete scenáristům jednu nebo dvě vytáhnout a chtít, aby bylo něco zásadně jinak. Scénář je třeba přijmout jaký je, můžete jen věci upravit tak, aby lépe odpovídaly vašim představám a vkusu.

Labyrint je tak trochu jiná kriminálka. Tajemná. Co Vás na tomto žánru láká?

Začalo mě to bavit už v době, kdy jsem točil Dáblu lest a Ztracenou bránu. Jsou to mysteriózní krimi příběhy, mají přesah do tajemství, ať už přichází z nebe, nebo z pekla. Baví mě dávat tyto prvky do tohoto žánru, obohacuje ho to. I když jsme chytili vraha, pořád tam zůstává kus tajemství. A my si říkáme, zda v tom ten ďábel přece jen neměl prsty...

Sledujete reakce diváků třeba na sociálních sítích?

Sleduji a hrozně mě to baví, jak jsou lidi tou detektivkou a jejími událostmi chyceni. Baví mě sledovat, jak máte diváka na lopatě a sklízíte ovoce za dlouhé měsíce práce. Divácké reakce mám mnohdy raději než odborné recenze. Jsou velmi poučné a posunují mě dál.

Herci si pochvalují, že jste na place – citují: hodný a laskavý...

Já jsem někdy tou laskavostí tak urputný, až mně všichni vyhoví, aby ode mě měli pokoj! Takže je to taková laskavá metla, kterou na ně používám. Ale bez legrace – je třeba si uvědomit, že spolu při natáčení trávíme několik měsíců života. Na place i po práci. Je důležité, aby to lidi bavilo a těšilo je, že můžou být spolu jeden tým. A to zdaleka nemluví jen o hercích, ale také o všech členech štábu.

V první sérii Labyrintu jste se nemohl dopočítat mrtvol. Jak je to tentokrát?

Všechny ujišťuji, že se určitě dopočítáme. Ale víc v tuto chvíli neprozradím!

JIŘÍ LANGMAJER, PŘEDSTAVITEL MAJORA MICHALA REMEŠE: VŽDY MI BUDE CTÍ S TÝMEM LABYRINTU PRACOVAT

Hrajete už v třetí řadě Labyrintu. Čím si Vás tento projekt získal?

Získal si mně a získá kdykoli v budoucnu především lidmi, s kterými se mohu díky této práci denně potkávat. Zkrátka, prožil jsem s tímhle štábem nějaký pátek a nikdy toho nebudu litovat. Ba naopak, vždycky mi bude ctí s nimi pracovat. Kdykoli, na čemkoli.

Divák si Labyrint spojuje s napětím, mystikou, násilím a mnohdy šokujícím vývojem událostí. Byl při natáčení třetí řady Jiří Langmajer k těmto situacím imunní anebo ho ještě něco zaskočilo, překvapilo?

Nepřestává mě překvapovat profesionalita realizačního týmu. Například práce Zuzany Mathéové, která dává do-

hromady natáčecí plán (to znamená, že domlouvá herce z Prahy, Brna a Ostravy, kteří mají denně představení v divadlech), hraničí s kouzelnictvím. Nepřestává mě překvapovat Jiřík Strach svojí neskonalou dobrotou a láskou, se kterou pracuje se svými herci. Stále mě překvapují holky od kostýmů, které, protože už mě mají prokouknutého, mě dokážou pětkrát za dopoledne převléknout do jiného kostýmu i přesto, že to je činnost, kterou nesnáším, aniž bych brblal. Mám je rád. Stejně jako maskéry. Ti většinou jako první schytají, když neproběhla noc podle mých představ, mojí hysterii, že dnes nemohu před kameru. A ejhle: jako každé ráno jsem za pár chvil zase pěkný kluk :-)

PETR STACH, PŘEDSTAVITEL KRIMINALISTY VIKTORA KOSTKY: SPOLUPRÁCE S JIŘÍM BYLA SKVĚLÁ, MÁ HERCE RÁD

Patříte k jedné z nových tváří Labyrintu. Sledoval jste jeho první dvě série?

Přiznám se, že jsem Labyrint nesledoval. Teprve s nabídkou role jsem se na první dvě série podíval, abych věděl, do čeho jdu. Byl jsem příjemně překvapen. Má to napětí, mystiku a nutilo mě to dívat se dál a dál.

Co pro Vás bylo při natáčení nejnáročnější?

Uvedu jeden příklad: zlomil jsem si kotník, bylo třeba dotočit jeden obraz v jeskyni. Se sádrou a berlemi mě tam pak nechali a „dělej, co umíš...“ Nejnáročnějším na celém natáčení ale bylo dojíždění po D1, což samozřejmě potvrdí každý řidič, který musí trasu Praha-Brno pravidelně absolvovat. Měli jsme ale veliké štěstí, protože jsme jezdili většinou

v noci a zácpy nebyly nikterak dramatické. Jinak samotné natáčení bylo radostné. Nálada na place byla příjemná a nikdo, jak se říká, neprudil.

Byla to Vaše první spolupráce s Jirkou Strachem?

Ano, byla. A musím říct, že skvělá. Jiří má herce rád, je laskavý, umí na place vytvořit přátelskou a tvůrčí atmosféru a je radost s ním trávit čas i po natáčení.

Je Vám téma mystických kriminálků blízké?

Mám rád severské detektivky. Nejvíce jsem toho asi přečetl od Joa Nesbøho. Teď mám rozečtenou knihu Umrličí cesta od Petera Maye.

DENISA NESVAČILOVÁ, PŘEDSTAVITELKA KRIMINALISTKY BÁRY: PO PŘEČTENÍ SCÉNÁŘE JSEM NESPALA

Co Vás jako první napadlo, když jste dostala nabídku hrát jednu z hlavních rolí v třetí sérii Labyrintu?

Pamatuji si, jak jsem si při sledování první série tajně přála, aby vznikla druhá a já třeba dostala příležitost si v Labyrintu taky zahrát. Nakonec to vše sedlo až v té třetí sérii. Takže se mi splnil sen. A jsem za to vděčná. Pevně doufám, že jsem Jirku moc nezklamala a ještě se spolu při nějakém natáčení potkáme. Je totiž neuvěřitelně připravený, klidný, vtipný. Dokáže z herců sejmout nervozitu a dát tak přesné připomínky, že natáčení je jednoduše radost. Pracovně to pro mě byla nejlepší zkušenost. A já se ještě hodně musím učit.

Co ráda čtete? Jaký žánr je Vám nejbližší?

Popravdě se ke čtení moc nedostanu, ale když už se čas najde, čtu fantasy. To je báječný únik do jiné reality. Dodnes čekám na dopis z Bradavic nebo pozvánku do Ankh-Morporku.

Přemýšlela jste po přečtení scénáře nebo při natáčení o tom, zda je možné, aby se takové události, které Labyrint přináší, opravdu staly?

Napadaly mě děsivé věci a hodně jsem se ptala odborníků na place, jak co funguje a je-li to možné. Bohužel jsem

z toho pak nespala. Možné to totiž opravdu je a pravděpodobně se to i děje, k nám běžným smrtelníkům se ale dostane jen zlomek informací.

Jako roli mají podle Vás ženy u policie? Vás by taková práce bavila?

Ženy mají silnou intuici a to je podle mě důležitý faktor při vyšetřování. Zároveň si ale neumím představit, jak by fungovala kriminalistka - matka. S dětmi se dostaví úplně jiné přemýšlení a pudy, to chlapa zkrátka tolik neovlivní. Údajně se ženy vraždám tolik nevěnují a pracují spíše na hospodářské kriminálce a podobně. Mě by ta práce bavila, ale asi by mě to zničilo.

Jaká práce Vás čeká v nejbližší době?

Koncem srpna začínám natáčet celovečerní film, kde se potkám opět s Jirkou Langmajerem v hodně vtipné úloze. A také se po třech letech vracím k divadlu.

MICHAL DALECKÝ, PŘEDSTAVITEL KRIMINALISTY DAVIDA: MOHLO BY BÝT ZÁBAVNÉ NATOČIT KLASICKOU POHÁDKU S DETEKTIVNÍM NÁDECHEM

Jako jeden z mála hrajete už v první sérii. Jak se Vám tentokrát nastoupilo do vlaku s názvem Labyrint?

Nastoupil jsem úplně v pořádku, jsem spokojený, nekonfliktní, nadšený cestující. S novými kolegy, tedy členy vyšetřovacího týmu, jsme si sedli velice dobře. Znali jsme i z jiných projektů, takže krásné vyšetřování, jako bychom spolu pracovali roky.

Je z Vašeho pohledu třetí řada Labyrintu jiná než dvě předchozí? Přitvrdili scenáristé? Připravili Vám náročnější natáčení, způsoby vyšetřování.

Kriminalista David vyšetřuje v kanceláři u počítače. Zatím co ostatní herci a štáb mrznují při natáčení venku, neb se točilo přes zimu, tak já byl opět v teple kanceláře. Takže za mne dobrý.

Usínáte s mystickými detektivkami v ruce? Čtete je?

Mám rád mysteriózní záhady a rád sleduju filmy s takovou tematikou. Ale musím se přiznat, že já už dlouho nepřečetl žádnou knížku. Pokud nepočítám dětské knížky. Ty čtu hodně, neb mám dva malé syny.

Co říkáte názoru, že detektivky jsou vlastně pohádky pro dospělé?

To rozhodně souhlasím. Je to syrovější verze Červené karkulky nebo O Budulínkovi. Netvor vraždící lidi, nebo únos dítěte. Vlastně by to mohlo být hodně zábavné natočit klasickou pohádku, ale s detektivním nádechem.

VLADIMÍR KRATINA, PŘEDSTAVITEL STOLAŘE: JE RADOST DĚLAT S LIDMI, KTEŘÍ VĚDÍ, CO CHTĚJÍ

S Jirkou Strachem jste se před lety potkali před kamerou, je to tak?

Ano, je to už dávno, v seriálu Druhý dech mně hrál syna. Při natáčení jsme na to vzpomínali. Spolupráce na Labyrintu byla báječná. Jirka u monitoru a Martin Šec za kamerou je záruka skvělé nálady na place a soustředěné práce bez zbytečnosti. Je radost dělat s lidmi, kteří vědí, co chtějí, jsou řemeslně vybaveni, aby dokázali svůj záměr beze zbytku realizovat, a ještě se kolem nich vznášejí obláček vstřícné kreativity.

Chlapík Stolař, který hraje, působí, řekněme, nečitelně...
Právě to tajemno mě na něm hodně bavilo!

VERONIKA FREIMANOVÁ, PŘEDSTAVITELKA STOLAŘOVÉ: CELÝ TEN PŘÍBĚH JE ŠÍLENÝ, ALE MŮŽE SE STÁT

Máte za sebou desítky televizních rolí. Jak se do jejich seznamu zapsala role Stolařové, kterou v Labyrintu hrajete?

Vnímám Labyrint spíše jako sérii než klasický seriál. Role to pro mě byla velmi zajímavá. Ne, že bych nikdy v kriminálce nehrála, ale v minulosti vždy buď jako vyšetřovaná nebo vyšetřovatelka. Tahle role je úplně jiná. Záhadná, intenzivní, hezká.

Díváte se v televizi na kriminálky?

Já moc televizi nesleduji, večer většinou hraji v divadle. Raději čtu. V mládí jsem toho přečetl hodně, ruskou klasiku, průřez Evropou a Amerikou. Dneska čtu hlavně detektivky drsné americké školy. Nebo když se objeví něco výrazného, Eco, Coelho a podobně. Ale čtu pořád, teď mám zrovna na záchodě Charlese Bukowského a Šukšina, ke kterým se vracím.

Přemýšlela jste o tom, zda se Váš seriálový příběh může odehrávat v reálném životě?

Při natáčení jsem se soustředila na linku, kterou mně vedle Jirky Kratiny předepisoval scénář. Celý ten příběh je šílený, to bezesporu, ale může se stát. Fanatismu kolem nás je tolik...

Může Vás režisér ještě něčím překvapit?

S Jirkou Strachem jsme se už v minulosti na place potkali. A já se vždycky těším, co si zas na mě vymyslí. Opět nezklamal, byla to moc hezká a zajímavá práce, za kterou děkuji.

ROBERT HÁJEK, PŘEDSTAVITEL ANTONÍNA PÁNKA: JESTLI MAJÍ NĚJAKÉ KRIMINÁLKY SMYSL, TAK, PODLE MĚ, TAKOVÉ, CO MAJÍ SKUTEČNÝ ZÁKLAD

Kdy jste se poprvé setkal s televizním Labyrintem?

Sledoval jsem druhou řadu s Martinem Donutilem, ale už před tím všichni říkali, že je to skvělý seriál, tak teď si snad najdu čas i na první sérii.

Kriminálními seriály se to na obrazovkách jen hemží. Jaké typy těchto pořadů vyhledáváte?

Jestli mají nějaké kriminálky smysl, tak, podle mě, takové, co mají skutečný základ, nebo s nějakým mysteriózním nebo sci-fi podtextem. Právě jsem dočetl knihu Trhlina, kterou doporučuji a těším se na filmové zpracování od režiséra Petera Bebjacka. Takže knihy nejlépe mysteriózní a kriminálky taky.

Bylo pro Vás natáčení náročné?

Většinu natáčení jsem strávil v zimě na hradě a ve sklepení, takže vžít se do role bylo relativně lehké, ale při vývoji mě postavy mě mrazilo v zádech víc a víc. Snad to bude poznat i z mého hereckého výkonu. S Jirkou jsem točil poprvé a doufám, že ne naposled, protože to byla dokonalá práce. Všechno v klidu, bez nervů a každý večer po natáčení následoval dlouhý rozbor celého dne.

RADOMÍR ŠVEC, PŘEDSTAVITEL PATOLOGA: MYSTIKA MI BYLA VŽDY VELICE BLÍZKÁ V JAKÉMKOLI UMĚLECKÉM ČI VĚDNÍM OBORU

V Labyrintu patříte ke stálícím. Jak se Vám tentokrát naskakovalo do stejného vlaku?

Do skvěle rozjetého vlaku se naskakuje vždycky dobře, zvláště v případě, kdy nastupujete již potřetí a štáb je naprosto sehraná skvělá parta. Navíc scénář této třetí řady byl možná úplně nejlepší, takže paráda!

Může Vás, jako patologa, kterého v seriálu hrajete, ještě nějaký případ překvapit? Brutality a násilí už bylo tolik...

Opravdu se zdá, že za poslední tři řady seriálu se v okolí Brna stalo neskutečné množství vražd. Vidíte, a to se říká, že Brno je oáza klidu a pohody! Ale vážně. Máte pravdu, viděl jsem toho už hodně a vzhledem k brutalitě a rituálním okolnostem většiny těch případů už by mě asi, tedy coby filmového patologa, mohlo překvapit málo.

Jak se herec připravuje na profesi patologa?

Konzultoval jsem roli s několika kamarády lékaři, kteří mně vesměs řekli to samé, tedy, že oběť prohlédnu a nechám ji odvézt do mrazáku. Ano, práce patologa, přesněji řečeno soudního lékaře, na místě není složitá. Je to takové to základní orientační ohledání. Ta složitější a detailnější práce přichází samozřejmě na sále. Během natáčení mně neustále byli v zádech skuteční odborníci a profesionálové ve svém oboru, kteří mi vždy poradili tak, abych prováděl své úkony skutečně pravdivě a autenticky. A za to jim patří velký dík.

Je Vám téma mystických kriminálek blízké, jste jejich čtenářem?

Tak napůl. Mystika mi byla vždy velice blízká v jakémkoli uměleckém či vědním oboru. Detektivky jsem spíše sledoval v televizi a jejich velkým aktivním čtenářem jsem nikdy nebyl. Ale jejich spojení právě s mystikou, pokud se to příliš nepřepískne, je pro mě úžasně přitažlivý žánr.

Přemýšlel jste po přečtení scénáře nebo při natáčení o tom, zda je možné, aby se takové události, které Labyrint 3 přináší, opravdu staly?

Přemýšlel. Věřím tomu a pevně si přeji, že se něco takového nikdy a nikde nestane. Jsou to vraždy motivované vesměs náboženským fanatismem. Myslím si, že naštěstí příliš mnoho náboženských fanatiků zde dnes již nemáme, a pevně věřím tomu, že sem k nám do Čech ani nezamíří odnikud zvenku.

Souhlasíte s názorem, že detektivky jsou vlastně pohádky pro dospělé?

Určitým zjednodušujícím pohledem by se to tak možná dalo říci. Jinak myslím, že jako pohádka může působit spíše detektivka, která je špatně natočená. A jsem rád, že v tomto ohledu Labyrint jako pohádka rozhodně nepůsobí!

ZAJÍMAVOSTI:

Natáčecích dnů: 77

Počet lokací: 93 (například Brno, Tišnov a okolní obce - například Lomnička, Nelepeč, Deblín, Koňská spád u Macochy v Moravském krasu, jeskyně Jáchymka Adamov, hrad Haardeg Rakousko, hrad Lipnice nad Sázavou, Rychnov nad Kněžnou a mnoho dalších)

Počet herců: 86

Odborný komparz: policejní technici, policejní dohled, kaskadéři (například při střílení šípkou, zapálení člověka, rvačka, oběšený člověk, zastřelení, umrzlý člověk)

Speciální rekvizity: policejní zátarasy, odběry otisků prstů, figurína přibitá na kříži, cely ve sklepení hradu

LABYRINT

Scénář: Petr Hudský

Režie: Jiří Strach

Námět: Petr Hudský, David Ziegelbauer

Kamera: Martin Šec

Vedoucí projektu a dramaturgie: David Ziegelbauer

Výkonný producent: Karel Komárek

Kreativní producentka: Jiřina Budíková

Hrají: Jiří Langmajer, Lenka Vlasáková, Miroslav Donutil, Petr Stach, Denisa Nesvačilová, Michal Dalecký, David Švehlík, Radek Švec, Barbora Srncová, Otakar Brousek, Vladimír Kratina, Veronika Freimanová, Veronika Žilková, Ondřej Kavan a další.

LABYRINT

Hana Orošová
specialista PR

e-mail: hana.orosova@ceskatelevize.cz

tel.: 516 609 512

www.ceskatelevize.cz

© Česká televize 2018